

Triple-A-vereniging opgericht 20-10-1992.
Correspondentieadres:
Secretaris Jan Vonk
De Hoogt 14, 2977 LA Goudriaan
Jan@boerenbedenbrood.nl

www.triple-a-vereniging.nl

NIEUWSBRIEF

Inhoudsopgave

	pag.
Beste leden	2
Loh-An Holsteins	2
Hubertus Sell	4
Een pleidooi voor lowtech	7
Lezersbrief	8
Maken we werkelijk 'genetische progressie?'	8

In maart ging het bestuur op excursie naar het bedrijf Loh-An Holsteins in Duitsland om met fokker Andreas Lohmöller en gepensioneerd foktechnicus Hubertus Sell over fokkerij te praten.

Beste leden,

Als bestuursleden en analyseurs appen of mailen we regelmatig en wijzen elkaar dan op interessante artikelen, zowel in positieve als negatieve zin. Zo ook met de editorial van Jan Bierma in de HI van juli. Dat ging er over dat de dochtergeteste stieren in fokwaarde niet meer zo ver achterliggen op de genomische stieren. De dochtergeteste stieren zijn uiteraard veel betrouwbaarder, doordat de aantallen dochters per stier groter zijn. En ze zijn ook nog eens gunstiger geprijsd. Wij vonden het een goed stukje. Hoe anders was het in het augustusnummer, ik weet niet wat er is gebeurd na dat stukje van juli. Heeft hij misschien te veel negatieve reacties gekregen van de snelle jongens in de fokkerij? In de editorial van augustus citeert Jan Bierma dr. Stefan Rensing van het nationale Duitse rekencentrum VIT die zegt: "Als je kijkt naar de genetische parameters, laten die allemaal een duidelijke vooruitgang zien. Maar kijk je naar de fenotypische cijfers, dan lijkt het alsof de koeien in werkelijkheid amper langer in de stallen blijven." Daarna komt hij met een antwoord op de vraag hoe dat komt. Het ligt aan de instelling van de veehouders die domweg te veel vaarskalveren aanhouden. En dit hebben we vaker gehoord. Ik zal niet ontkennen dat er wel eens te veel kalveren aangehouden worden, maar dan ga je toch geen oudere, goed functionerende koeien weg doen voor de dood. Dan ga je pinken of vaarzen voor export verkopen lijkt mij, daar zit nogal wat geld tussen. Wij zaten ermee wat we met dit verhaal moesten doen, dit vraagt om een reactie, het is zo makkelijk om de boer maar weer de schuld te geven. Zeker als je in dezelfde week hoort dat 40 procent van de slachtkoeien in Duitsland P-koeien zijn, dit zijn dus koeien die opgebrand zijn. En er ook nog een deel is dat niet eens zover komt, die worden op het bedrijf geschoten. In dezelfde week wordt gepubliceerd dat een derde van de vaarzen in Engeland de 100 dagen niet volmaakt. Dan is het toch op zijn minst twijfelachtig om de matige levensduurcijfers toe te schrijven aan de instelling van de veehouders.

Maar dan nogmaals de vraag wat doe je ermee. We kunnen een ingezonden brief sturen, de reactie zou kunnen zijn: heb je hun ook weer. Een bestuurslid zei: "We moeten proberen dat HI een bedrijfsreportage maakt bij een veehouder die een andere kijk heeft op de fokkerij." Dit zei hij zonder dat hij de HI gelezen had. Wat is nu het geval, in deze Holstein International staat een bedrijfsreportage van het Duitse fokbedrijf Loh-An Holsteins, van de familie Lohmöller. Niet ergens achterin het blad, nee, direct op de bladzijde erna. Andreas is trouwe bezoeker van de jaarvergaderingen en zegt in het artikel dat hij Triple-A een belangrijk hulpmiddel vindt. Het leuke is ook nog eens dat wij dit voorjaar als bestuur en analyseurs bij de familie Lohmöller op excursie zijn geweest, een reportage vind u in deze nieuwsbrief, natuurlijk ook direct na dit stukje.

Wat kan het soms toch simpel zijn, het lijkt wel Triple-A, het wordt je gewoon in de schoot geworpen.

Johan van Houwelingen

Loh-An Holsteins

Begin maart '17 hebben we met ongeveer tien personen (bestuur en enkele analyseurs) een bezoek gebracht aan het bedrijf van de familie Lohmöller in Listrup, een klein plaatsje net over de Eems ter hoogte van Oldenzaal. Andreas was onze gastheer en verwelkomde ons met Duits gebak. Het is een mooie karakteristieke Duitse Hoff (hoeve), goed onderhouden en brandschoon, het complete gezin werkt mee op de boerderij waar 75 melkkoeien worden gemolken. Er hoort 80 ha bij de boerderij, wat bestaat uit 20 ha bos, 32 ha maïs, 8 ha Italiaans raigras, 2 ha rogge en 18 ha blijvend grasland. De productie bedraagt 12.200 kg melk met 3.90% vet en 3.40% eiwit. De laatste jaren hebben de koeien gemiddeld tussen de 45.000 kg en 52.000 kg melk bij afvoer geproduceerd. Het rantsoen bestaat uit: 32 kg maïs, 10 kg gras, 5 kg bierbostel, 5 kg sojaraap en 3 kg ccm. Dit komt neer op een rantsoen van ongeveer 8 kg krachtvoer per koe per dag. Het vervangingpercentage ligt op

22 procent en de redenen van afvoer zijn en te lage productie en/of een slechte vruchtbaarheid.

Het bedrijf van de familie Lohmöller is al jaren een toonaangevend fokbedrijf in Duitsland, nog voor de Holsteinisering hadden ze al beste zwartbonte koeien. Andreas had al op jonge leeftijd de verantwoordelijkheid over de fokkerij, omdat zijn vader overleed toen hij pas 10 jaar was. Op zijn 12^e begon hij de geweldige veestapel die zijn vader had achtergelaten verder uit te bouwen. Als jonge jongen ging de liefhebber al vaak samen met Hubertus Sell op pad om fokveeshows te bezoeken. Op 20-jarige leeftijd ging hij op stage bij Indianhead Holsteins in de USA. Hubertus Sell en Bob Schauf van Indianhead Holsteins hebben een belangrijke invloed gehad op Andreas' fokkerijfilosofie, een filosofie die hem geen windeieren legde. Zo werd Loh Marbach Nastygirl EX-95 in 2013 bijvoorbeeld tot nationaal kampioene verkozen. Niet lang na ons bezoek werd op de nationale keuring in Oldenburg de koe Loh Lilly Brax VG-89 nationaal kampioen bij de jonge koeien.

Leika (v. Ferro), geboren in de jaren '50, had twee lijsten met meer dan 7.000 kg melk en werd 14 jaar oud.

In de schuur lopen we tegen een poster aan waar imponerende koeien op zwart-witfoto's afgebeeld staan. De L-familie is de meest invloedrijke familie in de stal en beslaat tegenwoordig zo'n derde van de veestapel via de vrouwelijke lijn. Maar ook de N-familie heeft de nodige sporen nagelaten. Ook worden er regelmatig eigen stieren ingezet en heeft meer dan de helft een eigen stier als vader of moedersvader. En zo zijn de

eigen families binnen de eigen veestapel bij de meeste koeien van beide kanten verankerd. De L-stam begint bij een koe die in 1924 geboren werd en Loreley heette, zij produceerde 6.549 kg melk met 3.29% vet. Een ander dier dat aan de basis staat, is de stier Ferro. Deze uit Nederland afkomstige stier heeft geweldig goed werk verricht.

Andreas met Loh Natiogirl EX-94 (Titanic x Integrity) die al 110.000 kg melk gegeven heeft en moeder is van de Duitse nationaal kampioene van 2013 Loh Marbach Nastygirl EX-95.

Wat fokkerij betreft worden op het moment de volgende stieren gebruikt: Chelios (162534), Brewmaster (426), Impression (153264), Lonar (615234), Loh Volbeat (eigen stier, een zoon van Heather Home Velvet) en Loh Nordic (561). Triple-A heeft Andreas aan het denken gezet, hij dacht altijd erg goede koeien te hebben, maar door Triple-A zag hij in dat het nog beter kon. Doordat het complete gezin meewerkt op de boerderij, erg goed management en goede boxbedekking en voeding voorhanden zijn, kunnen extremere koeien toch nog lang meegaan. Hij laat sinds drie jaar zijn koeien analyseren en hoopt dat Triple-A hem minder extreme koeien geeft. Ook hij ziet dat er voorheen bij de exterieurstieren meer variatie in de Triple-A-codes aanwezig was. Daar waar voorheen Starleader (462351), Allen (546123), Storm (156342), Titanic (651423) en Mr. Sam (162534) op het inseminatielijstje stonden en waar ze ook fantastische koeien van hebben of hadden. Bij Andreas is wat dat betreft het kwartje wel gevallen. Zijn zoons zijn veel actief

als cowfitter op shows en willen ook graag de toonaangevende topstieren gebruiken. Maar hij zegt ook dat zij wel snappen dat wanneer je een EX-94-koe wilt fokken, die koe ook voldoende breedte en balans moet bezitten.

Herolde, hier als 13-jarige, is een ragfijne melkkoe en geboren in 1947.

Hubertus Sell, die we ook geïnterviewd hebben (zijn verhaal leest u hieronder), weet nog waar Andreas' talent vandaan komt. "Andreas moet ergens dat Nederlandse gen hebben, dat feeling voor koeien geeft. Nederlandse boeren leefden vroeger tussen de koeien, de warmte van de koeien was de kachel om de koude winters door te komen. Dat is een mogelijke verklaring, waarom Nederlanders zoveel feeling met vee hebben en je ze overal in de wereld tegenkomt, waar koeien gemolken worden."

Hubertus Sell - passie voor fokkerij

Vlak over de grens bij Emmen, ligt het Duitse Emsland-gebied. Hubertus Sell is hier jarenlang medeverantwoordelijk geweest voor het fokbeleid. Zo heeft hij veel invloed gehad op het stiergebruik en was hij medeverantwoordelijk voor het aankopen van stieren zoals Cocalico Originator Rex.

Hubertus is inmiddels gepensioneerd, maar nog altijd stevast aanwezig wanneer de stieren in Haselünne geanalyseerd worden. Hij is ook lid van onze vereniging en is altijd aanwezig op de jaarvergadering. Vanwege zijn ervaring als foktechnicus hebben we

besloten om deze fokkerijkenner dit voorjaar eens op te zoeken met een aantal bestuursleden op het bedrijf van zijn bevriende familie Lohmöller en hem naar zijn ideeën over veeverbetering gevraagd.

Hubertus laat de bloedlijnen van de Lohmöller-koeien zien aan secretaris Jan Vonk.

Werken in de Verenigde Staten

De grootouders van Hubertus waren boer in het oostelijke deel van Duitsland. Doordat zijn vader de jongste zoon was, had die niet de mogelijkheid om het boerenbedrijf over te nemen of zelf een bedrijf op te zetten. Rond de oorlog kwam de familie Sell in West-Duitsland terecht. Hoewel zijn ouders geen melkveebedrijf hadden, leefde bij Hubertus toch de wens om met koeien bezig te zijn. Daarom besloot hij in 1964 in de Verenigde Staten te gaan werken. Hier kwam hij in contact met de Holstein-fokkerij. Hij werkte op een bedrijf dat het spermavat met de burens deelde. En zo kwam Hubertus regelmatig op het bedrijf van de bekende Holstein-fokker Ronald A. Hope, uit Purcellville in Virginia. Hier stond de bekende Ivanhoe-dochter Round Oak Ivanhoe Eve (4E-94), die in combinatie met Tidy Burke Elevation de Holstein-legende Round Oak Rag Apple Elevation voortbracht. Met regelmaat nam hij een kijkje in de stal

van Hope en kwam tot de teleurstellende conclusie, dat Eve als vaars niet eens de 6.000 liter wist te behalen, maar toch een stier aan de KI leverde! En wat voor een stier...!?!

Terug naar Duitsland

Na zijn verblijf in de Verenigde Staten kwam de inmiddels 76 jaar oude Sell, in 1969 terug naar Duitsland. Doordat hij nog relatief jong was, had hij veel informatie tot zich genomen. "Maar zoals het nu nog steeds met de meeste jonge mensen vergaat, is selectie van goede of slechte informatie op jonge leeftijd vrij moeilijk", aldus een inmiddels wijze Sell. Door zijn ervaring aan de andere kant van de oceaan en zijn enorme passie voor fokkerij, kon hij meteen aan het werk bij fokvereniging Emsland. Zo moest hij de 32 dochters van Pabst Ideal in dit gebied bekijken. Die ervaring leidde ertoe dat Hubertus het advies gaf om alle koeien met Pabst Ideal te paren. Kwam zijn baas met de vraag 'waar hij eigenlijk mee bezig was?' Voor Sell een bevestiging dat zijn baas niet zoveel verstand van fokkerij had. Op een dag gooide diezelfde baas ook het papier van Rex op zijn bureau, met de vraag wat hij van de stier vond? Cocalico Originator Rex, zoals zijn volledige naam luidt, was door Westfalen al afgewezen, omdat hij niet de minimale verwachtingswaarde van 500 kg melk haalde, maar op 250 kg bleef steken. Dit was volledig toe te schrijven aan zijn vader, Nunesdale Originator. "Gelukkig had ik in 1972 dochters van Originator gezien en wist ik via Peter Blodgett dat er een goede familie achter Rex zat. Dus heb ik de stier aangekocht en is hij naar Emsland gekomen", klinkt het met recht trots. Rex, die uiteindelijk vooral een gehaltenstier bleek, is de eerste stier in Duitsland waarvan meer dan 100.000 dochters in het stamboek zijn opgenomen. Recent zijn er nog duizend doses van de stier in Nederland verkocht. Als iemand niet armlastig is, geduld heeft en dus genoeg neemt met 40 liter in plaats van 70 liter als vaars, dan kan hij nog heel veel plezier aan zijn persistente Rex-dochters beleven.

Degelijke families vormen basis

Mede door zijn kennis van goede genetica en de contacten die hij er had, ging hij elk jaar met de fokcommissie mee om zo'n 6 tot 10 stieren aan te kopen in de VS en Canada. "We kochten relatief goedkope stieren, van zo tussen de 3.000 en 5.000 dollar. De meeste stieren kwamen uit bekende fokstallen in vooral Wisconsin. Ook is het ons gelukt om een stier te krijgen uit een van de bekendste koeien uit die tijd, JPG Standout Kandy EX-96 GMD. Ze werd in 1976 in Pennsylvania op de veiling voor 41.000 dollar door Pete Heffering van Hanover-Hill gekocht, waar ze onder andere drie keer All-American oudere koeien werd. De Sunnyside Standout-dochter was de moeder van Center-Field International die veel benut is in Emsland."

"We keken niet alleen naar de cijfers, maar bestudeerden vooral ook de koefamilies die achter de stieren zaten", klinkt het overtuigd. Daarnaast zag Sell ook graag de stier Governor of Carnation terug in de pedigree. Soms was er dan zo'n jonge stier boordevol GOC-bloed, maar dan kon het overleg met collega's er nog steeds voor zorgen dat de stier er niet kwam.

Hubertus noemt Loh Velvet Lena EX-91 een ideale koe. Links de stierenstal bij Lohmöller.

Reeks fokstieren

Na Rex was Domino de volgende stier die veel goeds heeft gedaan voor Emsland. De Gardenia-zoon gaf probleemloze koeien die door hun wat kleinere gestalte, vaak de 100.000 liter passeerden.

Een stier uit de VS die ook een goede aankoop bleek, was Belmont (aAa 156),

een stier met een atypische aAa-code voor een Bell-zoon. Belmont EX-95, die in de VS te boek staat als Exclusive Ron-De-Ro Alliance Belmont, had een heel beste moeder, Exclusive Chief Inez EX-90 (v. Arlinda Chief). Ook ging de familie via Elevation en Telstar verder terug op de Ivanhoe-dochter Hedegard Burkstead Ivanhoe EX-95. Maar omdat Emsland al vijf Bell-zonen had, had Hubertus een avond whisky met de baas nodig om hem te overtuigen de stier te kopen. Uiteindelijk bleek hij de beste en verkochten ze in zijn eerste jaar voor meer dan twee miljoen Duitse mark sperma van hem. Uiteindelijk bleek dat hij sterke koeien gaf, die met gemak de 50.000 kg passeerden, maar waarvan toch relatief weinig het volhielden tot 100.000 kg melk. Trailor (aAa 426351) was een van de beste Bell Troy-zonen ter wereld; hij gaf probleemloze loopstalkoeien. Zijn dochters brachten vaak topprijzen op fokveeveilingen op en later zijn er veel koeien van hem de 100.000 kg melk gepasseerd en is de stier zelf ook tot op hoge leeftijd vitaal gebleven. Recenter kunnen we ook Mavid toeschrijven aan de inzet van Hubertus Sell. De Mascol-zoon kwam uit een goede familie waar alle dieren in de stamboom minimaal zes keer kaldden, nu weten we dat hij meer melk vererfde dan hem in eerste instantie werd toegeschreven.

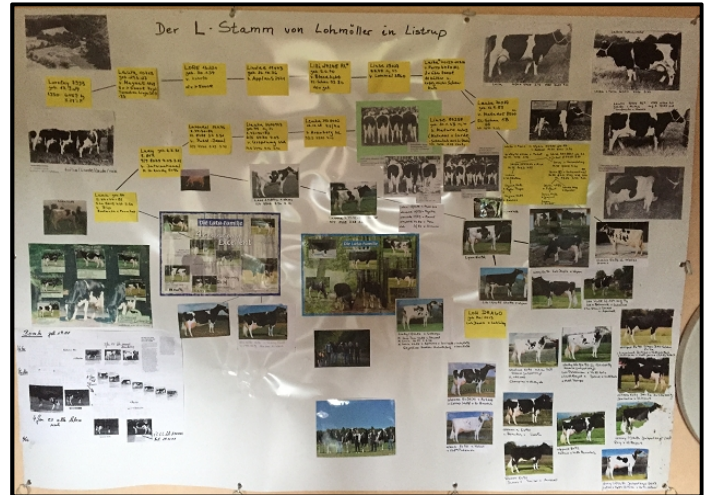

Trailor is op 16-jarige leeftijd gestorven na 700.000 verkochte doses te hebben geproduceerd en heeft vele 100.000 liter koeien voortgebracht. Hij kwam voort uit de combinatie Bell Troy x Elevation x Sheik.

Ondanks dat hij terug kan kijken op een verdienstelijke rij stieren, geeft Hubertus aan dat de fokkerij nog steeds niet eenvoudig is. Zo weet hij dat jong x jong

gemiddeld vaker het maximale resultaat geeft en de meeste 100.000 liter koeien vaak het eerste kalf zijn. Weet ze maar te vinden...

Wat betreft de huidige fokkerij, zegt hij heel genuanceerd: "Mensen op belangrijke posities kunnen alleen lezen en schrijven. Ze zouden echter meer moeten 'kijken' en kennis van veehouders weten te waarderen, want die kennen hun koeien als geen ander."

De poster van de L-stam op Loh-An die boordevol kwaliteit zit

Toekomst

Verder sprak Sell ook nog over de toekomst van de melkveesector, zoals de fosfaatproblematiek, nitraten en het productieniveau. Deze zullen steeds meer een beperkende factor spelen. In Duitsland staan haast dagelijks vraagstukken over voeding in het nieuws. Hubertus verwacht daarom ook dat er geproduceerd gaat worden naar de wensen van de consument en niet naar de mogelijkheden om steeds meer te kunnen produceren. Zo zal men naar probleemloze koeien moeten gaan die produceren van eigen voer.

Wat de fokkerij betreft, ziet hij graag meer variatie in de fokkerij. En hij vindt het dan ook spijtig dat maar zo weinig mensen in de fokkerij echt kijken op koeien en fokkerij hebben. Hubertus sluit af met de mededeling dat hij zich zal inzetten voor de fokkerij, totdat de kist dichtgaat.

Mening van Hubertus Sell op de vragen, meer of minder:

Eigen stieren	meer
Holstein	meer
Show	meer echte koeien

aAa	meer
Genomics	beide, vooral secundair
fenotypisch	meer
fokkers	veel meer

'Een pleidooi voor lowtech'

Frank Verhoeven, eigenaar van adviesbureau Boerenverstand

Op 10 juni verscheen er op de website van Boerderij een mooie column van Frank Verhoeven. Op veel plaatsen kun je de woorden voeding en bodemstructuur vervangen voor bouw en fokkerij, wat we voor u gedaan hebben.

Door alle hightech wordt landbouw niet preciezer, maar juist meer gemiddeld. Boerenkennis is niet te vangen in modellen, stelt adviseur Frank Verhoeven.

Onze sector staat bepaald niet stil, het barst van de innovatie. Sterker nog, we worden er wereldwijd om geroemd. Tijdens een symposium over Agrifood & Tech mocht ik mijn stelling verdedigen, namelijk: hightech-landbouw is beter voor de agro-industrie en de boer kan zich beter richten op verbetering van vakmanschap.

Laten we voorop stellen dat ik absoluut niet tegen technologie ben. Ik vind het fantastisch dat ik tegenwoordig via Twitter eenvoudig duizenden mensen kan bereiken en dat ik midden in het veld bereikbaar ben. Maar ooit heb ik mijn adviesbureau Boerenverstand genoemd omdat er een chronisch tekort dreigt aan boerenverstand. We denken namelijk boerenkennis, kennis van voedselproductie, te vangen in modellen.

Aannames en feiten achter precisie

We plakken overal sensoren op, die genereren data, die data stoppen we in die modellen en dat stuurt de processen aan. Daarmee wordt alles nog veel preciezer, nog efficiënter, nog sneller, kan het tegen nog lagere kosten en de boer kan rustig verder schaalvergroten. Maar ik denk dat het de landbouw helemaal niet preciezer maakt. Het maakt hem meer gemiddeld, meer van hetzelfde. En die schaalvoordelen leiden inmiddels helemaal niet meer tot lagere kosten.

Achter die zogenaamde 'precisie' zitten tal van aannames en feitelijk een hele sterke versimpeling van de werkelijkheid. Laat ik twee voorbeelden noemen: de pens van een koe en de bodem. Om koeien te (**fokken**)voeren. gebruiken we steeds meer geavanceerde modellen. Echter, terwijl de voeradviseur aan de keukentafel tot meerdere cijfers achter de komma het rantsoen berekent, zie je achter de stal de stoom uit de graskuil komen. Heeft het model rekening gehouden met broei (**bouw**) of is de mest (**omstandigheden waarin koeien moeten functioneren**) van de koeien beoordeeld? De boeren die lage voerkosten realiseren, sturen heel anders en realiseren 2 tot soms wel 4 cent lagere voerkosten. Bij 8 ton melk toch al snel een inkomen!

Te weinig kennis van bodem

En dan de bodem. Daarvan roepen we massaal dat we er te weinig vanaf weten. Dat klopt, we weten niks meer van bodembioologie of bodemstructuur (**bouw en hoe een goed functionerende koe eruit ziet**). Maar alle gewasmodellen gaan uit van simpele 'N, P en K-sommetjes'. Het concept 'rijpe' mest (**relaties tussen onderdelen – het geheel is meer dan de som der delen**) kent het model sowieso niet. Ook ziet het model niet of er storende lagen zitten of wormen. Ofwel, bemesten met de satelliet op basis van wat? En nog maar te zwijgen over het 'precies' bemesten half februari, omdat de puttenleeg moesten.

Kortom: degene die echt precies is, dat is de vakman! Die zit aan de knoppen en dat zijn er niet een paar, dat zijn er duizenden en die zijn ook nog eens allemaal relevant. Er komen ook steeds meer knoppen bij. Denk aan weidevogelbeheer en melk maken van gras van uitgestelde maaidatum. Maar de boer die de hoofdlijnen blijft overzien en zich niet verliest in de details, wordt schaarser. Hij moet vooral nieuwe technologie blijven kopen, want daar wordt hij zogenaamd preciezer van. In werkelijkheid wordt hij gemiddelder en alles rondom de boer verdient er aan.

Ondersteuning

Zelf denk ik dat negen van de tien boeren meer gaan verdienen door te investeren in een cursusje kringlooplandbouw, ofwel in het verbeteren van het lowtech vakmanschap. Maar goed, laat ik eindigen met een pleidooi voor technologie: zet een webcam in de melkstal, twitter je suf, verkoop rauwe melk via een melktap en vleespakketten via Facebook, vind via Prikkebord echt onafhankelijke boerenkennis en zoek naar passende technologie die de hoofdlijnen van je bedrijf ondersteunt.

Lezersbrief

In de krant Dolomieten in Zuid-Tirol, Noord-Italië, stond een ingezonden brief van Erwin Fischnaller, een veehouder waar Theo Pieters onlangs kwam te analyseren. De opgedane kennis wilde hij graag delen.

Garanties Betalen

Erwin Fischnaller, Rodeneck, melkveehouder.

Aangezien de vorming van melk relatief complex is, is het mijn grote doel, het arbeidsproces te optimaliseren en vooral de variabele kosten te verminderen. Er is veel potentieel, vooral bij mijn planten in het veld en mijn koeien in de stal. Sinds kort heb ik een nieuw fokkerijsysteem leren kennen, genaamd Triple-A, dat meer dan 60 jaar geleden door Bill Weeks in de USA ontwikkeld werd

(www.aaaweeks.com). Doel van Bill Weeks was om uitgebalanceerde koeien te fokken. Ik geloof dat dit de sleutel tot succes is. Dingen moeten in balans zijn of in het Duits gezegd, in Gleichgewicht zijn. Naar mijn mening is de vraag of biologisch of gangbaar dan tweederangs. De belangrijkste vraag voor mij, is dat de dingen op het bedrijf in evenwicht zijn. Hoe kunnen we dat in de ogen van de consument garanderen? Indien we als veehouders met ons boerenverstand kunnen bouwen op wat we van onze voorvaders geleerd hebben en daardoor integere kwaliteitsproducten voor de consument kunnen leveren en er ook in zit wat op de verpakking wordt beloofd.

Begin september werd de tweejaarlijkse aAa® & Weeks® conferentie gehouden in Ennis aan de Ierse westkust. De analisten uit Europa en Noord-Amerika kwamen bijeen om kennis, ervaringen en ideeën uit te wisselen met collega's. Trainingen met koeien en stieren werden gehouden op de melkveebedrijven van John Moroney, Rosaleen O'Reilly en Michael en Margaret Laffan.

Maken we werkelijk 'genetische progressie'?

Door Greg Palen, aAa-analist, Michigan, USA.

Natuurlijk maken we dat – dat is wat de getallen zeggen, en cijfers liegen nooit.

We moeten er in de fokkerij op bedacht zijn dat 'genetisch' eigenlijk 'populatie' betekent. Geen biologisch functioneren of het vermogen iets door te geven of gerealiseerde prestaties. Genetica meet alleen de 'huidige' gemeten generatie, het vergelijkt niet het 'nieuwe' met het 'oude', zowel op individueel als op populatieniveau.

Wat bedoel ik hiermee? Genetici kunnen u niet vertellen of Mogul vandaag superieur is aan Elevation in zijn dagen. Je hebt eigenlijk Elevation-sperma nodig dat in dezelfde tijd gebruikt wordt en op dezelfde koeien, om die vraag te beantwoorden.

Men prefereert om te veronderstellen dat, omdat de gemiddelden voor productie nu hoger liggen dan in de jaren '70, Mogul superieur moet zijn aan Elevation.

Deze 3^e kalfs Jerudo moest over een week droog en is de 6^e generatie excellent. Ze komt uit een Shaker x Demand x Jonathon x Telmatt x Wenron Baron. Ze heeft in 3 lactaties 31082 kg geproduceerd met 4.01% vet en 3.25% eiwit in 926 dagen.

En hoewel fokkers in het algemeen bezwaar maken tegen het idee dat deze nieuwe, genomisch geïdentificeerde 'superstieren' genetisch beter zijn (definitie van genomisch: bezitten een hoger percentage van de gewenste markergenen die geassocieerd zijn met de gemeten eigenschappen), zijn het toch de foktechnici en niet de fokkers die de agenda bepalen, met betrekking tot hoe de toekomstige KI-stieren geselecteerd worden. Zij maken zich niet druk om de definities hoe vroegere stieren als 'grootheden' werden beschouwd.

Een stier als Rosafe Citation, wiens complete lijst met gekeurde dochters gemiddeld 84 punten scoorde, maar die allemaal gekeurd zijn tussen 1962 en 1990, kan tegenwoordig 'negatief' zijn voor exterieur, tegenover een huidige 'hoogvlieger', waarvan de huidige gemiddelde score voor exterieur minder dan 80 kan bedragen. Het type dat toen als superieur werd gezien, is nu anders op verschillende onderdelen en resulteert

in een andere score onder huidige lineaire begrippen.

Hetzelfde geldt wanneer een hoger percentage van de 'Citation R'-dochters de grens van 100.000 of 200.000 lbs (ruim 45.000 of ruim 90.000 kg) levensproductie heeft gepasseerd (vóór BST en TMR), dan alle leidende stieren van het moderne tijdperk. Hun gemiddelde jaarproducties volgden het klassieke patroon naar volwassenheid en ze leverden geweldige prestaties op leeftijden, die koeien nu niet eens meer bereiken.

Het weer werkte aardig mee in Ierland, vooral de middag bij Rosalyn O'Reilly, waardoor we wat mooie plaatjes konden maken. Hier Castlefergus Roxell Ciara, een 9-jarige dochter van Joylan Roxell x Juror Geno x Stefano. P.s: in Ierland staat het hele stamboek op internet (<http://ihfa.ie/animal-search>) maar haar exterieur score en productiegegevens staan helaas niet vermeld.

Er wordt vergeten om de volgende relevante vraag te stellen:

Wat is het doel in de fokkerij? Is het om simpelweg de hoogste indexveestapel te hebben? Gebruik dan gewoon het nieuwste van het nieuwste en pak de hoogste van de kaart – de manier zoals de meeste spermaleveranciers je vertellen. Wanneer je de omstandigheden zoals huisvesting en voeding steeds update voor je bedrijf, dan zal je productiewinst boeken.

Mijn vraag voor u is, kunt u het zich veroorloven om telkens uw inrichting, machines en voeding te blijven vernieuwen om de genetische vooruitgang te kunnen oogsten, terwijl het terugbetaald wordt met 173 kg

productiewinst over 5 jaar? Hoeveel materiaal kunt u kopen wanneer uw koeien maar 35 kg melk per jaar meer produceren? Dit is wat de cijfers u vertellen – 55 procent van al het verkochte sperma is geselecteerd op de bovenstaande stelling, met data die gemiddeld 1.200 kg vooruitgang beloven per stier – we oogsten nog niet een fractie van dat.

Ook als je met het argument komt: we focussen binnen Net Merit op gezondheid en levensduur, niet op melk, waarom hebben de Holsteins dan maar één maand (op een al korte productieve levensduur van 29 maanden) levensduur gewonnen over dezelfde vijf jaar?

Genetische potentie telt maar voor de helft. De andere helft is combinaties maken om gezond gebouwde dieren te krijgen.

De meeste veehouders gebruiken de gebouwen voor de volledige periode waarin ze boer zijn. Elk gebouw dat ontworpen is, is gedeeltelijk gebaseerd op een bepaalde mogelijke productie en heeft een bepaalde marge nodig boven voer en andere kosten om winstgevend te zijn, om een goed inkomen te blijven genereren. Als we de productie proberen te pushen boven wat je kunt verwachten van het ontwerp, dan zullen koeien afgevoerd worden op jongere leeftijden. Winst maak je stapsgewijs op de geproduceerde melk. In dit geval daalt de winstgevendheid met de tijd ongeacht hoe hoog de productie is.

Castlefergus RXO Lovebird VG 88 is een 9-jarige Ramos x Mars Ferro (v. Carousel Amos)x Holim Apollo van Rosalyn O'Reilly in Ierland. Productie 52980 kg melk, 3.95% vet en 3.6% eiwit

Koeien verschillen in de productiekosten. Een van de veronderstellingen van genetici is dat koeien die meer geven, lagere voerkosten hebben – alsof iedere koe dezelfde hoeveelheid eet. Dit idee heeft nooit geen zin gehad, ook toen we koeien op de grupstal hadden en ze allemaal een koffiekannetje graan gaven. Toen we gestart zijn met 'uitdagend voeren' gingen sommigen omhoog in productie. Omdat we niets anders meten dan dat, evalueerden we dat dit de maatstaf was van de 'genetische waarde'.

Winstgevendheid is gebaseerd op het controleren van de kosten en niet op het produceren van zoveel mogelijk melk. Dit komt omdat de hoogste winst per eenheid geïnvesteerd vermogen gaat naar degene die tegen de minste kosten produceert en niet naar degene die het grootste volume produceert.

Er zijn een paar economische voordelen in schaalgrootte wat betreft huisvesting van dieren, verzorging en melken die alleen van toepassing zijn op materiaal en machines. Het beste fokprogramma maakt gebruik van selectie op verschillende kenmerken en op lichaamsbouw gebaseerde paringen voor competitieve, hoogwaardige dieren, die goed produceren tegen minimale kosten en hun producties kunnen volhouden. Dat is het doel van een goede stierselectie en een paringsprogramma.

Everground Star 22 Ex 90 van Michael en Margaret Laffan in Ierland is een 7.5 jarige dochter van een eigen stier (Oman x Ruud 22 x Fatal) die Marcel analyseerde met 513. Ze komt uit een Starbuck x Inspiration en ze produceerde in 5 lactaties 54010 kg melk 3.6%vet en 3.3% eiwit op gras en 2000 kg krachtvoer per jaar.